

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (fellebbezési tanács)
2013. szeptember 16.

T-31/13. P. sz. ügy

Vincent Bouiliez
kontra
az Európai Unió Tanácsa

„Fellebbezés — Közzolgálat — Tisztviselők — Előléptetés — A 2007. évi előléptetési időszak —
A fellebbező AST 7 besorolási fokozatba való előléptetését mellőző határozat —
Indokolási kötelezettség — EUMSZ 266. cikk — A személyzeti szabályzat 45. cikke — Az indokolás
ellentmondásossága — Az érdemek összehasonlító vizsgálata — Részben nyilvánvalóan elfogadhatatlan
és részben nyilvánvalóan megalapozatlan fellebbezés”

Tárgy: Az Európai Unió Közzolgálati Törvényszékének (harmadik tanács) az F-75/11. sz.,
Bouiliez kontra Tanács ügyben 2012. november 14-én hozott ítélete ellen benyújtott, és
ezen ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezés.

Határozat: A Törvényszék a fellebbezést elutasítja. Vincent Bouiliez maga viseli saját költségeit,
valamint köteles viselni az Európai Unió Tanácsánál a jelen eljárásban felmerült
költségeket.

Összefoglaló

*1. Tisztviselői kereset — Jogalapok — Az indokolás hiánya vagy elégtelensége — Az érdemi jogszerűségre
vonatkozó jogalaptól elkülönülő jogalap
(Személyzeti szabályzat, 25. cikk, második bekezdés)*

*2. Tisztviselők — Előléptetés — Elő nem léptetett jelölt panasza — Elutasító határozat —
Indokolási kötelezettség — Terjedelem
(Személyzeti szabályzat, 25., 45. cikk és 90. cikk, (2) bekezdés)*

*3. Fellebbezés — Jogalapok — A tények téves értékelése — Elfogadhatatlanság — A bizonyítékok
értékelésének a Törvényszék általi felülvizsgálata — Kizártság, kivéve az elferdítés esetét
(EUMSZ 257. cikk, harmadik bekezdés; a Bíróság alapokmánya, I. melléklet, 11. cikk, (1) bekezdés)*

*4. Tisztviselők — Előléptetés — Az adminisztráció mérlegelési jogköre — Bírósági felülvizsgálat —
Korlátok
(Személyzeti szabályzat, 45. cikk)*

1. Az indokolási kötelezettség olyan lényeges formai követelmény, amelyet külön kell választani az indokolás megalapozottságának kérdésétől, amely a vitatott aktus érdemi jogszerűségére vonatkozik. Az aktus megalapozottságának vitatását célzó kifogások és érvek ennél fogva az indokolás hiányára vagy elégtelenségére alapított jogalap keretében nem relevánsak.

(lásd a 20. pontot)

Hivatkozás:

a Törvényszék T-422/07. sz., Djebel – SGPS kontra Bizottság ügyben 2012. január 18-án hozott ítéletének 54. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

2. A kinevezésre jogosult hatóságnak nem kell indokolnia az előléptetést mellőző határozatokat. Ezzel szemben indokolnia kell az elő nem léptetet jelöltek által a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján benyújtott panaszokat elutasító határozatokat, mivel ezen elutasító határozatok indokolása feltehetően egybeesik azon határozatok indokolásával, amelyek ellen a panasz irányul. Mivel az előléptetésre választás alapján kerül sor, a panasz elutasításának indokolása csak azon jogi feltételek teljesítésére terjed ki, amelyekről a személyzeti szabályzat az eljárás szabályosságát függővé teszi. A kinevezésre jogosult hatóság különösen nem köteles a mellőzött pályázó előtt feltárni az e pályázót és a sikeres pályázót összehasonlító értékelést. Elegendő, ha a kinevezésre jogosult hatóság a panaszt elutasító határozatban azon egyéni és releváns indokot jelöli meg az érintett tisztviselő számára, amely igazolja pályázatának elutasítását.

Ezenfelül a személyzeti szabályzat 45. cikke előírja, hogy az érdemek összehasonlításakor a kinevezésre jogosult hatóság különösen figyelembe veszi a tisztviselőről készült jelentéseket, a nyelvek használatát feladatai végrehajtása során azon nyelveken kívül, amelyek alapos ismeretét bizonyította, és – adott esetben – az ellátott feladatokkal járó felelősség mértékét.

(lásd a 23., 24., 26. és 27. pontot)

Hivatkozás:

a Bíróság 101/77. sz., Ganzini kontra Bizottság ügyben 1978. április 13-án hozott ítéletének (EBHT 1978., 915. o.) 10. pontja;

a Törvényszék T-25/92. sz., Vela Palacios kontra GSZB ügyben 1993. március 3-án hozott ítéletének (EBHT 1992., II-201. o.) 25. pontja; T-118/95. sz., Anacoreta Correia kontra Bizottság ügyben 1996. június 11-én hozott ítéletének (EBHT-KSZ 1996., I-A-283. o. és II-835. o.) 82. pontja; T-6/96. sz., Contargyris kontra Tanács ügyben 1997. május 29-én hozott ítéletének (EBHT-KSZ 1997., I-A-119. o. és II-357. o.) 148. pontja; T-142/95. sz., Delvaux kontra Bizottság ügyben 1997. december 18-án hozott ítéletének (EBHT-KSZ 1997. I-A-477. o. és II-1247. o.) 84. pontja; T-3/97. sz., Campogrande kontra Bizottság ügyben 1998. február 19-én hozott ítéletének (EBHT-KSZ 1998., I-A-89. o. és II-215. o.) 112. pontja; T-157/98. sz., Oliveira kontra Parlament ügyben 1999. szeptember 21-én hozott ítéletének (EBHT-KSZ 1998., I-A-163. o. és II-851. o.) 52. pontja.

3. Az EUMSZ 257. cikk harmadik bekezdése és a Bíróság alapokmánya I. melléklete 11. cikkének (1) bekezdése értelmében a Törvényszékhez benyújtott fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat.

Kizárólag az első fokon ítélkező bíróság rendelkezik hatáskörrel egyrészt a tények megállapítására – kivéve, ha megállapításainak tárgyi pontatlansága az ügy hozzá benyújtott irataiból kitűnik –, másrészt e tények értékelésére. A tények első fokon ítélkező bíróság általi értékelése tehát – az elé terjesztett bizonyítékok elferdítését kivéve – nem minősül jogkérdésnek, amelyet mint ilyet a fellebbezésről határozó Törvényszéknek felül kellene vizsgálnia. Amint az első fokon eljáró bíróság

megállapította vagy értékelte a tényállást, a Törvényszék csak a tények jogi minősítésének és az abból az első fokon eljáró bíróság által levont jogkövetkezményeknek a felülvizsgálatára rendelkezik hatáskörrel.

(lásd a 34. és 49. pontot)

Hivatkozás:

a Bíróság C-59/96. P. sz., Koelman kontra Bizottság ügyben 1997. szeptember 16-án hozott végzésének (EBHT 1997., I-4809. o.) 31. pontja; C-2/01. P. és C-3/01. P. sz., BAI és Bizottság kontra Bayer egyesített ügyekben 2004. január 6-án hozott ítéletének (EBHT 2004., I-23. o.) 47. pontja;

a Törvényszék T-274/11. P. sz., Mioni kontra Bizottság ügyben 2011. december 7-én hozott végzésének 18. pontja; T-642/11. P. sz., Mische kontra Parlament ügyben 2012. szeptember 4-én hozott végzésének 24. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

4. A személyzeti szabályzat 45. cikke szerinti előléptetésről szóló határozat keretében figyelembe veendő szolgálati érdek, valamint a pályázók képességeinek és érdemeinek értékelése érdekében a kinevezésre jogosult hatóság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, és e téren az uniós bíróság felülvizsgálatának arra a kérdésre kell korlátozódnia, hogy – tekintettel azokra a szempontokra és indokokra, amelyek az adminisztráció álláspontjának kialakulásához vezettek – az adminisztráció ésszerű kereteken belül maradt-e, és mérlegelési jogkörével nem élt-e nyilvánvalóan hibásan. Az uniós bíróság tehát nem helyettesítheti a kinevezésre jogosult hatóságnak a pályázók képességeire és érdemeire vonatkozó értékelését a sajátjával.

(lásd a 44. pontot)

Hivatkozás:

a Bíróság C-277/01. P. sz., Parlament kontra Samper ügyben 2003. április 3-án hozott ítéletének (EBHT 2003., I-3019. o.) 35. pontja;

a Törvényszék T-175/09. P. sz., Tanács kontra Stols ügyben 2010. december 16-án hozott ítéletének (az EBHT-ban még nem tették közzé) 23. pontja.